

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **D. F., nar. X**
bytem X
zastoupen Mgr. Markem Landsmannem, advokátem se sídlem
Masarykovo nám. 1484, Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2022, č. j. KrÚ 15917/2022/ODSH/11,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal dne 21. 4. 2022 u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích žalobu, kterou se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic jako správního orgánu prvního stupně ze dne 13. 10. 2021, č. j. OSA/D-1592/21/54. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím uznal žalobce vinným

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Tohoto přestupku se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, když nezjištěný řidič v době minimálně od 07:15 do 07:20 hodin dne 14. 4. 2021 stál u domu č. p. 2560 na náměstí Jana Pernera v Pardubicích s výše uvedeným vozidlem, přičemž nerespektoval zákaz vyplývající z přenosné dopravní značky IZ8a – zóna s dopravním omezením, zóna zákazu zastavení s textem „Platí dne 14. 4. 2021 od 7 hodin“, tedy zde zastavil a stál neoprávněně, čímž se nezjištěný řidič dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou a domáhal se zrušení rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.
4. Tvrdil procesní pochybení spočívající v tom, že správní orgán prvního stupně zastavil řízení proti žalobci jako řidiči vozidla s odůvodněním, že neexistuje žádný důkaz svědčící o tom, kdo vozidlo na místě zaparkoval. Žalobce přitom ve správním řízení nespороval, že vozidlo na místě zaparkoval, tuto skutečnost výslovně uvedl v podání správnímu orgánu ze dne 10. 5. 2021. Řízení o přestupku provozovatele vozidla je subsidiární ve vztahu k řízení o přestupku řidiče vozidla; správní orgán prvního stupně tedy neměl řízení o přestupku žalobce jako řidiče vůbec zastavit. Dále žalobce tvrdil, že řízení o přestupku provozovatele vozidla nebylo řádně zahájeno, když nebyly splněny podmínky podle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) pro vydání příkazu. Námitky žalobce dále směřovaly k tomu, zda v době zaparkování zde bylo umístěno přenosné dopravní značení. Podle žalobce se již v původním řízení měl správní orgán prvního stupně vypořádat s obranou, že přenosné dopravní značení v daném místě a čase nebylo instalováno. Správní orgán se měl zabývat tím, kdy řidič vozidlo na místo postavil a kdy tam bylo dopravní značení umístěno. Fotografie a videozáznam ve spise označil žalobce za zmanipulované. Závěrem žalobce namítal nenaplnění materiální stránky přestupku (nedošlo k ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu).

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření uvedl, že pro zastavení řízení proti žalobci jako řidiči byly splněny podmínky, neboť jeho doznání bylo učiněno v procesně neúčinné formě, pouze jako podání vysvětlení. V rámci ústního jednání žalobce neuvedl, že s vozidlem na předmětném místě zastavil a stál on. I kdyby tak učinil, nezbavovalo by to správní orgány povinnosti prokázat takový skutkový stav, o němž není rozumná pochybnost. Pokud jde o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, žalovaný vyjádřil přesvědčení, že toto proběhlo řádně, příkaz byl prvním úkonem v řízení, a i kdyby pro vydání příkazu nebyly splněny podmínky, účinky

prvního úkonu v řízení by měl, ledaže by se jednalo o akt nicotný. Žalobcovy námitky směřující k údajné manipulaci s důkazy považoval žalovaný za spekulativní a neprokázané. Není pravdou, že by se důkazy „objevily“ až dodatečně; fotodokumentace byla přiložena již k oznámení o podezření z přestupku ze dne 19. 4. 2021. Pokud jde o námitku, že v době, kdy žalobce vozidlo na místě zaparkoval, se zde přenosné dopravní značení nenacházelo, pak toto vyvrací videozáznam z doby umístování dopravního značení, kde na místě, kde následně parkovalo vozidlo žalobce, parkuje vozidlo městské policie. Z toho tedy vyplývá, že žalobce vozidlo na místě zaparkoval až po instalaci přenosného dopravního značení a vozidlo na místě ponechal i dne 14. 4. 2021 v čase 7:16 hodin, tedy v době platnosti zákazu zastavení.

IV. Projednání a posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud věc projednal při jednání, konaném dne 12. 7. 2022. Žalobce během jednání setrval na podané žalobě a žalobní argumentaci. Zdůraznil, že nikdy nezpochybňoval, že to byl on, kdo s vozidlem na místě zastavil. Za situace, kdy nebyly pochybnosti o totožnosti řidiče, nebylo na místě vést řízení proti řidiči jako provozovateli vozidla; správní orgány měly vést řízení proti žalobci jako řidiči a v něm meritorně rozhodnout. K dotazu soudu, kdy vozidlo na předmětném místě zaparkoval, žalobce uvedl, že tento údaj zná, ale záměrně jej neuváděl z obavy z další manipulace s důkazním materiálem. Manipulaci dovozoval žalobce jednak z následného doplnění časového údaje na fotografie (tvrdil, že původně mu byly předestřeny fotografie bez časového údaje), jednak z rozdílného umístění dopravní značky na jednotlivých fotografiích. Co se týče videozáznamu z umístování dopravního značení, žalobce uvedl, že tento shlédl, ale opět bez časového údaje, není tedy průkazné, kdy byl záznam pořízen. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na předchozí písemné vyjádření ve věci, podstatné argumenty zopakovala. K údajné manipulaci s důkazy uvedla, že Městská policie Pardubice skutečně původně poskytla správnímu orgánu prvního stupně fotografie bez časových údajů; následně byla vyžádána fotodokumentace s časovými údaji, která byla vytvořena tak, že stávající fotografie byly vytištěny se zobrazeným údajem o okamžiku jejich pořízení, aniž by s tímto údajem bylo technicky možno nějak manipulovat. Krajský soud konstatoval podstatný obsah správního spisu. Konstatoval, že fotografie založené na číslech listů 45 až 49 správního spisu jsou datovány 14. 4. 2021; z printscreenu vlastností souboru videozáznamu vyplývá vytvoření média dne 7. 4. 2021. Dokazování nebylo prováděno. V rámci závěrečných návrhů strany setrvaly na dříve vyjádřených procesních stanoviscích a argumentaci.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
8. Žaloba není důvodná.
9. Z předloženého správního spisu krajský soud konstatuje následující podstatné okolnosti:
 - dne 16. 4. 2021 oznámila Městská policie Pardubice podezření žalobce z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, se skutkovou podstatou rekapitulovanou shora; přílohou je záznam o podezření z přestupku s nacionále žalobce s nesouhlasným vyjádřením žalobce,

- ve spise jsou založeny fotografie lokality nám. Jana Pernera – na č. 1. 4 fotografie přenosné dopravní značky umístěné u parkovacího automatu, obrácené lícem ve směru od nádražní budovy, ze 7. 4. 2021, a fotografie téhož pohledu ze 14. 4. 2021; dále na č. 1. 5 dole fotografie vozidla Městské policie Pardubice, parkující na místě, kde bylo následně zjištěno vozidlo žalobce, ze dne 7. 4. 2021; dále na č. 1. 6 fotografie vozidla žalobce ze dne 14. 4. 2021,
 - žalobce byl dne 20. 4. 2021 vyzván podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k úhradě peněžitě částky ve výši 500 Kč,
 - podáním, doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 11. 5. 2021, sdělil žalobce, že předmětné vozidlo zaparkoval na nám. Jana Pernera v Pardubicích; v době, kdy jej parkoval, se přestupku nedopouštěl; pokud mu bude přestupek prokázán, pokutu zaplatí,
 - přípisem ze dne 11. 5. 2021 správní orgán prvního stupně předvolal žalobce k podání vysvětlení; v reakci na to žalobce písemně sdělil, že se již k věci vyjádřil a nemá cokoli dalšího k doplnění,
 - dne 30. 6. 2021 se konalo ústní jednání, jehož se žalobce osobně zúčastnil, byl přítomen i právní zástupce žalobce; žalobce byl seznámen se spisem, byly čteny listinné důkazy, zhlédnuty fotografie a obrazový a zvukový záznam,
 - usnesením ze dne 9. 7. 2021, které nabylo právní moci 28. 7. 2021, bylo řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zastaveno podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), neboť spáchání skutku, o němž se řízení vedlo, nebylo obviněnému prokázáno,
 - dne 19. 8. 2021 vydal správní orgán prvního stupně příkaz, jímž uznal žalobce vinným přestupkem provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu; proti příkazu podal žalobce odpor,
 - dne 30. 8. 2021 vyrozuměl správní orgán prvního stupně žalobce o pokračování správního řízení, o provedení důkazů mimo ústní jednání dne 27. 9. 2021 ve 13.00 hodin a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí; žalobce požádal o odročení na jiný termín; správní orgán prvního stupně se poté telefonicky dohodl se zástupcem žalobce, že nahlédne do spisu dne 29. 9. 2021,
 - dne 27. 9. 2021 byl mimo ústní jednání proveden důkaz listinami na č. 1. 1 – 50 správního spisu vč. zhlédnutí obsahu CD – videozáznamu; dne 29. 9. 2021 zástupce žalobce nahlížel do správního spisu,
 - dne 13. 10. 2021 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí ve věci, které žalovaný potvrdil napadeným rozhodnutím.
10. Krajský soud se věcí zabýval výlučně vázán rozsahem žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rámci soudního přezkumu posuzoval jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č.j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č.j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č.j. 9 As 101/2016 – 62).
11. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu „[p]rovozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“

12. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu „[p]rovozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“
13. Podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu „[p]rovozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.“
14. Podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu „[k] odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění.“
15. Podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu „[o]becní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“
16. Krajský soud se neztotožnil s názorem žalobce, že správní orgány neměly vést správní řízení o přestupku s žalobcem jako provozovatelem vozidla, nýbrž že měly vést řízení a meritorně rozhodnout ve věci přestupku žalobce jako řidiče vozidla; lze konstatovat, že podmínky pro vedení řízení o přestupku provozovatele vozidla byly splněny. Správní orgán prvního stupně řízení o přestupku žalobce jako řidiče nejprve vedl, avšak nedisponoval údajem ani důkazem o tom, kdy žalobce vozidlo na předmětném místě zaparkoval; žalobce pak sice sdělil, že vozidlo na místě zaparkoval on, učinil tak ale v procesně neúčinné formě podání vysvětlení, kterou nelze použít jako důkaz; současně ani nesdělil, kdy měl vozidlo na místě zaparkovat. Správní orgán prvního stupně pochopitelně nebyl oprávněn žalobce k doznání jakkoli manévrovat nebo jej snad vynucovat. Správní orgán se tak ocitl v důkazní nouzi stran naplnění všech znaků skutkové podstaty, totožnosti subjektu i subjektivní stránky přestupku, a nezbylo mu tak, než řízení zastavit podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno. Tím byla současně naplněna hypotéza právní normy vyjádřené ve shora citovaném § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu a byly naplněny podmínky pro projednání přestupku provozovatele vozidla. Krajský soud současně nemá pochybnosti o zákonnosti zahájení tohoto řízení doručením příkazu ze dne 19. 8. 2021 žalobci; jednalo se o první úkon v řízení v souladu s § 150 odst. 1 částí věty první za středníkem správního řádu.
17. Další okruh žalobních námitek se týkal důkazního materiálu a údajné manipulace s ním. Žalobce však v této souvislosti vznesl pouze obecná tvrzení, aniž by konkrétně tvrdil, kdo by s důkazy měl manipulovat a v čem přesně by údajná manipulace měla spočívat. K těmto tvrzením pak žalobce nesnesl žádný důkaz, jeho námitky tak krajský soud považuje za spekulativní. Pokud byly žalobci předloženy fotografie nejprve bez časového údaje, a teprve následně byly do spisu založeny tytéž fotografie s doplněným časovým

údajem (toto žalobcovo tvrzení potvrdil ve svém vyjádření žalovaný, krajský soud je tedy považuje za nesporné), nespatřuje v tom krajský soud manipulaci s důkazy. Jeví jako věrohodné vysvětlení žalovaného, že fotografie byly dodatečně vytištěny s doplněním časového údaje vycházejícího z metadat souboru. Pokud jde o odlišné umístění přenosné dopravní značky na některých fotografiích, pak toto nelze z fotodokumentace jednoznačně seznat, neboť fotografie jsou pořízeny z různých úhlů; i pokud by tomu tak bylo, nezeslabovalo by to – podle názoru krajského soudu – důkazní hodnotu předmětných fotografií.

18. Pokud jde o samotné věcné posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku, pak krajský soud považuje za podstatný důkaz videozáznamem z umístování přenosného dopravního značení. Přestože součástí obrazové stopy záznamu není informace o datu a času pořízení, z metadat počítačového souboru lze vyčíst okamžik vytvoření média 7. 4. 2021; o tom, že byl videozáznam pořízen právě v tento den, nevystávají důvodné pochybnosti, tato skutečnost není zpochybňována ničím jiným než nepodloženým tvrzením žalobce. Bez ohledu na to lze však konstatovat, že na videozáznamu je zřetelně vidět, že v místě, kde vozidlo žalobce parkovalo v době platnosti zákazu zastavení, v době umístování přenosného dopravního značení nestálo; parkovalo tam vozidlo městské policie. Z toho tedy logicky vyplývá, že vozidlo žalobce bylo na místo zaparkováno až poté, co zde byla instalována přenosná dopravní značka. Aniž by tak bylo nutné postavit najisto okamžiky umístění dopravní značky a zaparkování vozidla, je zřejmé, že umístění dopravní značky předcházelo zaparkování vozidla žalobce; řidič vozidla tedy zákaz plynoucí z dopravní značky porušil.

V. Závěr a náklady řízení

19. V projednávané věci se jednalo o skutkově jednoduchý případ protiprávního jednání, který byl bez důvodných pochybností prokázán listinami založenými ve správním spise, tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu a je možno je považovat za dostačující pro objasnění skutkového stavu věci, neboť tvoří ucelený, logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že správní orgány měly dostatečnou oporu pro odůvodnění svých rozhodnutí ve správním spise a v odůvodnění se věnovaly zhodnocení těchto důkazů. Správní orgány uvedly, z jakých právních předpisů a ustanovení vycházely při svých úvahách. Odůvodnění rozhodnutí naplňují zákonné požadavky a jsou plně přezkoumatelná.
20. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 12. července 2022

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce